

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobců: **a) Ing. J. V., nar. X., b) S. V., nar. X.**, oba bytem P. 10, O. 38, oba zastoupeni JUDr. Pavlem Ramešem, advokátem v Praze 2, Fügnerovo náměstí 1808/3, **za účasti: 1) L. P.**, bytem P. 4, P. Z. 13, **2) B. P.**, bytem P. 4, P. Z. 13, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2, v řízení, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2012, sp. zn. S-MHMP 104967/2012/OST/Fr,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobci se včas podanou žalobou dne 11. 3. 2013 domáhali u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odbor stavební, ze dne 21. 12. 2012, sp. zn. S-MHMP 104967/2012/OST/Fr, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odbor stavební, ze dne 18. 6. 2012, č. j. P4/054726/12/OST/LAXA, jímž byla zamítnuta žádost o povolení výjimky z ustanovení čl. 8 odst. 5 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hlavního města Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „vyhláška OTPP“), pro potřebu dodatečného povolení stavby zahradního domku na pozemku rodinného domu č. p. 1685, parc. č. 1219/1, k. ú. B..

Úřad městské části Praha 4, odbor stavební, jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. c) a § 169 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, žádost manželů Ing. J.V. a S.V. o povolení výjimky podle § 169 odst. 2 stavebního zákona a čl. 63 vyhlášky OTHP zamítnul. Účastníci řízení žádali o výjimku z čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTHP pro potřebu dodatečného povolení stavby „dřevěný zahradní domek s podezdívkou o rozměrech cca 2,5 x 4,5 m a výšce cca 3 m, na pozemku parcelní č. 1219/1 v k. ú. B., u rodinného domu č. p. 1685, P. Z. 11, P. 4 – B. na pozemku parc. č. 1219/2 v k. ú. B.“.

V odůvodnění stavební úřad uvedl, že dne 9. 3. 2012 byla podána žádost o povolení shora uvedené výjimky z čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTHP, kterým je stanoveno, že vzdálenost stavby plnící doplňkovou funkci k rodinnému bydlení na pozemku rodinného domu od společných hranic pozemků rodinných domů nesmí být menší než 1,5 m; přitom vzdálenost vnějšího okraje střech od této hranice nesmí být menší, než 1 m, pro potřebu dodatečného povolení ve výroku uvedené stavby zahradního domku. Tímto dnem bylo zahájeno řízení o výjimce z obecných požadavků na výstavbu. Vzdálenost stavby zahradního domku, resp. skladu od hranice pozemku je 0,80 m.

Stavební úřad uvedl, že při umísťování staveb a jejich začleňování do území musí být respektována omezení vyplývající z právních předpisů chránících veřejné zájmy a předpokládaný rozvoj území, vyjádřený v územně plánovací dokumentaci, popřípadě v územně plánovacích podkladech. Umístění staveb a míra zastavění pozemku musí odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí.

Konstatoval, že žádost o povolení výjimky nebyla dostatečně zdůvodněna, z jakých územně technických a stavebně technických důvodů bylo voleno odchýlné řešení. Skutečnost, že na pozemku par. č. 1219/1 v katastrálním území je studna, ze které vede rozvod užitkové vody do stávajícího rodinného domu, nelze považovat za územně technické a stavebně technické důvody k povolení výjimky. Podle předložených podkladů a na základě kontrolní prohlídky konané dne 15. 12. 2011 došel stavební úřad k závěru, že zahradní domek lze na pozemku parc. č. 1219/1 v k. ú. B. umístit v souladu s čl. 8 odst. 5 OTHP, neboť pozemek parc. č. 1219/1 v k. ú. B. má podle informace o parcele ze dne 29. 2. 2012 plochu 879 m². Z předložené situace dále vyplývá, že předmětný zahradní domek lze umístit západním směrem od předmětné studny a rozvodu užitkové vody, kde je dostatečný prostor pro umístění zahradního domku o výše určených rozměrech. Vzdálenost rozvodu užitkové vody ze studny do domu stavebníků od sousedního pozemku parc. č. 1223 v k. ú. B. je cca 15 - 17 m. Dále stavební úřad uvedl, že stavebníci zahradní domek o rozměrech 4,50 x 2,50 m provedli tak, že je orientovaný kratší stranou k sousednímu pozemku parc. č. 1218/1 v k. ú. B. a přitom v případě, že by byl zahradní domek orientovaný delší stranou k sousednímu pozemku par. č. 1218/1 v k. ú. B., odstupová vzdálenost předepsaná čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTHP by byla dodržena. Obdobně, tedy na pozemku par. č. 1219/1 v k. ú. B., cca 0,80 m od hranice pozemku parc. č. 1218/1 v k. ú. B. je již provedena stavba skleníku. Na druhé straně pozemku, tedy na západní straně směrem k sousednímu pozemku parc. č. 1223 je přitom dostatečný prostor pro zahradní domek požadovaných rozměrů, a to i při dotržení požadavků vyhlášky OTHP.

Stavební úřad dospěl k názoru, že je nevyvratitelná skutečnost, že zahradní domek lze na pozemku parc. č. 1219/1 v k. ú. B. umístit v souladu s požadavky vyhlášky OTHP, že existence studny a rozvodu užitkové vody nikterak neovlivňuje možnost umístit

zahradní domek na jiném místě dotčeného pozemku tak, aby byly dodrženy požadavky vyhlášky OTHP. Stavebníci dostatečně a prokazatelně nezdůvodnili, z jakých územně technických a stavebně technických důvodů nelze dodržet požadavek čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTHP a z jakých důvodů byl nucen stavebník volit odchýlné řešení. V daném případě totiž zcela prokazatelně lze požadavky OTHP dodržet.

Proti rozhodnutí stavebního úřadu podali účastníci řízení odvolání, které bylo zamítnuto žalobou napadeným rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odbor stavební, ze dne 21. 12. 2012, sp. zn. S-MHMP 104967/2012/OST/Fr. Žalovaný správní orgán se postupně vypořádal s uplatněnými námitkami, včetně stěžejní námitky týkající se výběru místa pro umístění stavby zahradního domku tím, že bylo využito místo, kde původně stál zahradní altán, který nebylo možno opravit. Žalovaný konstatoval, že předmětem řízení je mj. i prověřování možnosti umístění stavby na pozemku v souladu s požadavky vyhlášky OTHP s tím, že bylo zjištěno, že žádné územně technické důvody, které by dodržení požadavků vyhlášky OTHP vylučovaly, subjektivně neexistují. Z předloženého správního spisu vyplývá, že odvolatelé předložili stavebnímu úřadu spolu s žádostí rovněž dokumentaci posuzované stavby, podle níž se jedná o sklad zahradního nářadí, přičemž stavební úřad tento sklad umístil v jiné části zahrady územním rozhodnutím z května 2011. Žádný tvrzený územně technický důvod pro povolení výjimky z vyhlášky OTHP zjištěn nebyl.

Žalobci se svým podáním domáhali zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti, když se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami.

Tvrdili, že žalovaný zaměňuje stavbu sloužící jako sklad zahradnického nářadí v jihozápadním rohu zahrady a altán, o jehož umístění jde.

Žalobci namítali, že se žalovaný nevypořádal se specifickou situací v dané lokalitě, která je svým původem zemědělskou oblastí, a že v daném místě panují trvalá cca 80 let stará umístění jednotlivých staveb, a žalobce právě respektoval zaběhlý stav. Žalobci tvrdili, že žalovaný nepřesně a neúplně zjistil skutkový stav věci, který podrobil nesprávnému právnímu posouzení.

Žalobci namítali, že podstata věci se pro žalovaného zužuje na fakt, že stavba altánu byla provedena bez stavebního povolení a v nedostatečné odstupové vzdálenosti od hranice pozemku. Těchto okolností jsou si žalobci vědomi, a proto zažádali o výjimku.

Žalobci tvrdili, že k výstavbě nového altánu byli fakticky donuceni jako špatným technickým stavem a v podstatě novou výstavbou toliko kopírují předchozí stav.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 24. 6. 2013 navrhl žalobu zamítnout s tím, že odkázal na odůvodnění svého žalobou napadeného rozhodnutí. K tvrzení žalobců, že původní stavbu altánu nahradili novou stavbou altánu z důvodu, neboť původní altán byl ve špatném technickém stavu, žalovaný uvedl, že z obsahu žádosti žalobců uplatněné u stavebního úřadu vyplývá, že se jedná o novostavbu skladu zahradního nářadí postavenou na místě původního zahradního objektu, realizovaného původním majitelem rodinného domu. Jednalo se o zcela vědomou činnost žalobců, kdy původní stavba byla odstraněna na úroveň

základových patek a na jejím místě byla realizována stavba nová, a to bez příslušného povolení stavebního úřadu a navíc v rozporu s čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTTP.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního ani žalobci, a ani žalovaný se nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. července 2013, č. j. 8 As 8/2011-66, rozhodnutí o výjimce z obecných požadavků na výstavbu zpravidla nezakládá práva a povinnosti fyzických a právnických osob samo o sobě, ale až ve spojení s navazujícím aktem správního orgánu, kterým je rozhodováno o celém předmětu řízení. Takové rozhodnutí lze proto soudně přezkoumat pouze v režimu § 75 odst. 2 soudního řádu správního. Samostatně soudně přezkoumatelným ve smyslu § 65 soudního řádu správního by bylo rozhodnutí o výjimce z obecných požadavků na výstavbu pouze v případě, pokud by po jeho vydání nebylo k uskutečnění příslušného stavebního záměru zapotřebí žádného navazujícího úkonu stavebního úřadu.

Jak vyplývá z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, v inkriminované věci bylo žalobou napadeno rozhodnutí, které je samostatně přezkoumatelné soudem podle § 65 soudního řádu správního.

Podle § 169 odst. 1 stavebního zákona právnické osoby, fyzické osoby a příslušné orgány veřejné správy jsou povinny při územně plánovací a projektové činnosti, při povolování, provádění, užívání a odstraňování staveb respektovat záměry územního plánování a obecné požadavky na výstavbu [§ 2 odst. 2 písm. e)] stanovené prováděcími právními předpisy.

Podle § 169 odst. 2 stavebního zákona výjimku z obecných požadavků na výstavbu, jakož i řešení územního plánu nebo regulačního plánu odchylně od nich lze v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, a jen pokud se tím neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu.

Podle čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTTP vzdálenost stavby samostatné garáže, staveb plnících doplňkovou funkci k rodinnému bydlení a stavby pro podnikatelskou činnost na pozemku rodinného domu od společných hranic pozemků rodinných domů nesmí být menší než 1,5 m; přitom vzdálenost vnějšího okraje střech od této hranice nesmí být menší než 1 m.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. listopadu 2012, č. j. 8 As 27/2012-113:

I. Mezi jednotlivé činitele ovlivňující pohodu bydlení (kvalitu prostředí) náleží také podstatné snížení odstupové vzdálenosti mezi budovami, úbytek oblohové složky, omezení výhledu, a tedy i míra oslunění a osvětlení bytu, a narušení soukromí, protože i tyto složky se na pohodě bydlení podílejí.

II. Správní orgán při posuzování, zda mohlo dojít k narušení pohody bydlení, musí přihlížet i ke konkrétním zvláštnostem lokality. V lokalitě s vysokou úrovní státní, příp. i mezinárodní památkové ochrany stavební úřady vybírají pouze mírnější a citlivější varianty zásahů do jejího vzhledu.

III. Jakkoli výhled z oken určité nemovitosti nemůže být v průběhu času absolutně neměnný, lze důvodně očekávat, že pokud dojde v okruhu několika málo metrů od nemovitosti jednotlivce k zásadní změně výhledových poměrů jako nepochybné složce pohody bydlení, která přímo souvisí i s posuzováním oslunění nemovitosti a stíněním okolních budov, bude se moci dotčená osoba k těmto změnám vyjádřit ve správním řízení, bude-li se toho domáhat.

IV. Článek 8 odst. 2 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hlavního města Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, který upravuje požadavky na odstupy mezi sousedícími stavbami pro bydlení, se dle své poslední věty obdobně použije i na vzájemné odstupy staveb pro bydlení a všech ostatních staveb. Současně se vždy uplatní i čl. 8 odst. 1 citované vyhlášky, který upravuje obecné požadavky na odstupy staveb.

V. Pokud vzhledem k historické zástavbě požadovaný odstup staveb dle čl. 8 odst. 2 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hlavního města Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, nebyl dodržen ani před vydáním stavebního povolení, musí správní orgán o to přísněji vážit, zda další zmenšování tohoto prostoru povolí (např. prostřednictvím výjimky podle čl. 63 citované vyhlášky). V tom případě však bude nezbytné přihlížet k obecným požadavkům na odstupy staveb dle čl. 8 odst. 1 uvedené vyhlášky, zejména hygienickým, veterinárním, požární ochrany, civilní ochrany a požadavkům na osvětlení a oslunění i zachování pohody bydlení.

Ze správního spisu soud ověřil, že je zde založen materiál „Stavba skladu zahradního nářadí při RD na p. č. 1219/1 v katastrálním území B.“ výjimka z vyhl. č. 26/1999 Sb., hl. m. Prahy o OTP, který pro investory manžele Ing. J. V. a S. V. v únoru 2012 vypracoval Ing. A. J. V. V materiálu se uvádí mj., že stavba nového skladu zahradního nářadí je postavena na místě původního zahradního objektu, který byl realizován původním majitelem rodinného domu. Z materiálu vyplývá, že sklad zahradního nářadí a nábytku je proveden jako dřevěný jednopodlažní se sedlovou střechou překrývající rovněž venkovní terasu, stěny i střešní konstrukce jsou tvořeny dřevěnými palubkami tl. 22 mm, střešní krytina je tvořena asfaltovými pásy, rozměry skladu jsou 2,5 x 4,5 m, výška pak +2,70, sklad je přístupný pomocí dřevěných dveří z terasy, odvod dešťových vod je sveden na terén, základové konstrukce jsou tvořeny betonovými patkami.

Ze správního spisu soud dále ověřil, že stavební úřad dne 26. 3. 2012 vyzval žalobce k doplnění žádosti o zdůvodnění, z jakých územně technických a stavebně technických důvodů nelze dodržet daný požadavek OTPP; zdůvodnění, jak bude účelu sledovaného OTPP dosaženo i povolením výjimky; uvést konkrétní údaj – tj., z jakého čl. a odstavce je o výjimku žádáno, jak se žádost o výjimku odchyluje od požadavků OTPP. Výzvu správního orgánu k doplnění této projektové dokumentace proto nelze kvalifikovat jako jednání obstrukční či šikanózní, neboť je legitimním postupem, pokud správní úřad vyžaduje

doplnění chybějícího, nedostatečného nebo nepřesného podkladu k žádosti o povolení výjimky.

Žádost žalobců byla posléze dne 30. 4. 2012 dodatečně odůvodněna takto: „*Požadavek daný čl. 8 odst. 5 vyhl. 26/1999 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze, ve znění pozdějších předpisů, (minimální vzdálenost stavby od hranice pozemku 1,5 m) nešel v našem případě dodržet, protože na našem pozemku máme studnu a z této studny máme provedenou přípojku užitkové vody k našemu domu. Tato přípojka momentálně vede těsně kolem objektu zahradního domku. Dalším důvodem bylo, že kdybychom se se stavbou vzdálili od hranice na požadovaných 1,5 m, měli jsme obavu, že by zemní práce spojené se základy chatky mohly negativně ovlivnit hladinu vody ve studni, jelikož je studna poměrně mělká a podloží, dle geologického průzkumu, který jsme měli k dispozici, tvoří písčité štěrky říční terasy, předpokládali jsme, že by mohlo dojít k průsaku vody ze studně. Umístění stavby ve směru od studně zase brání existující stavba skleníku. Stavba chatky směrem k sousednímu pozemku nemá ve stěně žádné stavební otvory (okna, větrací otvory apod.). Požárním hodnocením celé stavby bylo prokázáno, že požárně nebezpečný prostor nezasahuje na sousední pozemek ani ho stavba zahradního domku z požárního hlediska neomezuje ani neohrožuje. Dešťové vody jsou svedeny na pozemek stavebníka (je dáno tvarem a polohou sedlové střechy). Ani přesah střechy nezasahuje na hranici sousedního pozemku. Stavba zahradního domku je vzdálena od hranice pozemku 0,80 m.*

Ze spisu soud dále ověřil, že ve stanovené lhůtě bylo podáno vyjádření osob zúčastněných B. P. a L. P., podle něhož „dřevěný zahradní domek s podezdívkou o rozměrech 2,5 m x 4,5 m a výšce hřebene 3,2 m na pozemku parcely č. 1219/1 v k. ú. B. u rodinného domu č. p. 1685, P. Z. 11, P. 4 - B., na pozemku parc. č. 1219/2 v k. ú. B., ve vzdálenosti pouhých 70 cm od společné hranice značně zastiňuje jejich sousední parcelu a vzhledem k dostatku prostoru, jak ve směru severním (cca 3 m), tak ve směru západním (cca 20 m) je možné osadit stavbu tak, aby byly zachovány podmínky stanovené čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTTP, tj. odstupová vzdálenost min. 1,50 m od hranice pozemku“.

V inkriminované věci tedy nemůže být sporu o tom, že žalobci stavební úřad žádali o povolení výjimky z čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTTP pro „Stavbu skladu zahradního nářadí při RD na p. č. 1219/1 v katastrálním území B.“, byť v podané žalobě zmiňovali stavbu altánu.

Podle ustálené rozhodovací praxe Městského soudu v Praze (viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. dubna 2013, č. j. 10 A 141/2011 – 120), prvním předpokladem pro povolení výjimky z obecných technických požadavků na výstavbu podle § 169 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006 je fakt, že se jedná o „jednotlivý odůvodněný případ“. Pro povolení výjimky tedy musí existovat závažný důvod, tedy jinými slovy řečeno určité závažné důvody musí vylučovat, aby stavba byla realizována v souladu s obecnými technickými požadavky na výstavbu (tak, aby povolení výjimky nebylo třeba). Takovým důvodem není sám o sobě fakt, že stavebník o povolení takové výjimky požádal – jinými slovy přání stavebníka zde není oním dostatečným důvodem, který má zákon na mysli.

Ze správního spisu potom vyplývá, že žalobci podali svou žádost o povolení výjimky, aniž by zdůvodnili, z jakých územně technických a stavebně technických důvodů nelze dodržet daný požadavek OTTP; zdůvodnění, jak bude účelu sledovaného OTTP dosaženo i

povolením výjimky; uvést konkrétní údaj – tj., z jakého čl. a odstavce je o výjimku žádáno, jak se žádost o výjimku odchyluje od požadavků OTPP. Teprve na výzvu stavebního úřadu ze dne 26. 3. 2012 svou žádost doplnili.

Z tohoto doplnění ze dne 30. 4. 2012 vyplývá, že za takový důvod hodný zřetele považovali fakt, že na pozemku mají studnu a z této studny provedenou přípojku užitkové vody ke svému domu. Tato přípojka momentálně vede těsně kolem objektu zahradního domku. Dalším důvodem bylo, že kdyby se se stavbou vzdálili od hranice na požadovaných 1,5 m, měli obavu, že by zemní práce spojené se základy chatky mohly negativně ovlivnit hladinu vody ve studni, jelikož je studna poměrně mělká a podloží, dle geologického průzkumu, který měli k dispozici, tvoří písčité štěrky říční terasy, předpokládali, že by mohlo dojít k průsaku vody ze studně. Umístění stavby ve směru od studně zase brání existující stavba skleníku.

Stavební úřad posoudil žádost o povolení výjimky z čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTPP, kterým je stanoveno, že vzdálenost stavby samostatné garáže, staveb plnicích doplňkovou funkcí k rodinnému bydlení a stavby pro podnikatelskou činnost na pozemku rodinného domu od společných hranic pozemků rodinných domů nesmí být menší než 1,5 m; přitom vzdálenost vnějšího okraje střech od této hranice nesmí být menší, než 1 m, pro potřebu dodatečného povolení ve výroku uvedené stavby zahradního domku. Vzdálenost stavby „Stavba skladu zahradního nářadí při RD na p. č. 1219/1 v katastrálním území B.“ od hranice pozemku je 0,80 m.

Stavební úřad na základě předložených podkladů a kontrolní prohlídky konané dne 15. 12. 2011 dospěl úřad k závěru, že zahradní domek lze na pozemku parc. č. 1219/1 v k. ú. B. umístit v souladu s čl. 8 odst. 5 OTPP na jiném místě, neboť pozemek parc. č. 1219/1 v k. ú. B. má podle informace o parcele ze dne 29. 2. 2012 plochu 879 m², že pro inkriminovanou stavbu by vůbec nebylo zapotřebí povolení výjimek z vyhlášky OTPP. Stavba je navržena v rozporu s ustanovením čl. 8 odst. 5 obecných technických požadavků na výstavbu a mohla tak být umístěna jedině za předpokladu, že bude pro ni z čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTPP povolena výjimka. Stavba tedy pro své umístění vyžaduje povolení výjimek z odstupových vzdáleností.

Podle citovaného ustanovení § 169 odst. 2 stavebního zákona výjimku z obecných požadavků na výstavbu lze v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, a jen pokud se tím neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu. Shora citované ustanovení tedy stanoví několik podmínek, které musí být kumulativně splněny k tomu, aby bylo možno výjimku z vyhlášky OTPP povolit, přičemž nesplnění kterékoli z nich znamená, že výjimka být povolena nemůže.

Prvním předpokladem je skutečnost, že se jedná o „jednotlivý odůvodněný případ“. Pro povolení výjimky tedy musí existovat závažný důvod, resp. určité závažné důvody musí vylučovat, aby stavba byla realizována v souladu s obecnými technickými požadavky na výstavbu (tak, aby povolení výjimky nebylo třeba). Takovým důvodem není sám o sobě skutečnost, že stavebníci o povolení takové výjimky požádali. Stavebníci ve své původní

žádosti ovšem žádný takový důvod neuvedli. Teprve na výzvu stavebního úřadu sdělil, že na pozemku mají studnu a z této studny provedenou přípojku užitkové vody ke svému domu, přípojka momentálně vede těsně kolem objektu zahradního domku, a že by zemní práce spojené se základy chatky mohly negativně ovlivnit hladinu vody ve studni, jelikož je studna poměrně mělká a podloží tvoří písčité štěrky říční terasy, a mohlo dojít k průsaku vody ze studně, přičemž umístění stavby ve směru od studně zase brání existující stavba skleníku.

Stavební úřad stejně jako žalovaný správní orgán se uvedenými důvody dostatečným způsobem ve svých rozhodnutích zabývaly a shodně dospěly k závěru, že žádný tvrzený územně technický důvod pro povolení výjimky z vyhlášky OTHP zjištěn nebyl. Předmětem řízení bylo mj. i prověřování možnosti umístění stavby na pozemku v souladu s požadavky vyhlášky OTHP a bylo zjištěno, že žádné územně technické důvody, které by dodržení požadavků vyhlášky OTHP vylučovaly, subjektivně neexistují.

Městský soud v Praze shledal odůvodnění přezkoumávaných rozhodnutí správních orgánů ve vztahu ke splnění první z podmínek pro povolení výjimky z čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTHP jako dostatečné. Na základě doposud zjištěných skutečností nebylo povolení výjimky tak, jak o ni žalobci požádali, možné, neboť pro to nebyly splněny zákonné podmínky.

Jak již soud předeslal, podle § 169 odst. 1 stavebního zákona výjimku z obecných požadavků na výstavbu lze v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje a jen pokud se tím neohrozí bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu. Žádost o výjimku musí být dostatečně konkrétní v předmětu výjimky, resp. musí být konkrétně uvedeno, z jakého ustanovení je požadována výjimka. Dále žádost musí obsahovat kromě znění výjimky také zdůvodnění. Zejména se musí zdůvodnit, proč nelze dodržet daný požadavek a z jakých důvodů je nucen stavebník volit odchýlné řešení, přičemž důvodem nemohou být například skutečnosti sociální či majetkové.

Podle § 169 odst. 2 stavebního zákona řešením podle povolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu. To znamená, že žadatel musí navrhnout takové řešení či učinit taková opatření, aby došlo k naplnění tohoto požadavku. Pokud se toto žadateli nepodaří zdůvodnit, musí být žádost o povolení výjimky zamítnuta.

Podle vyhlášky OTHP se postupuje při zpracování a pořizování územně plánovacích podkladů, při navrhování, umísťování, povolování nebo ohlašování, provádění kolaudací, užívání a odstraňování staveb a zařízení a při výkonu státního stavebního dohledu, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak. Ustanovení této vyhlášky se uplatní též při stavebních úpravách, udržovacích pracích, při změnách v užívání staveb, u dočasných staveb zařízení stavenišť a u nástaveb, jakož i u staveb, které jsou kulturními památkami, pokud to závažné územně technické nebo stavebně technické důvody nevyklučují. Z tohoto vyplývá, že při navrhování novostaveb a jejich umísťování, potažmo tedy i k dodatečnému povolení stavby je třeba se řídit jednotlivými ustanoveními OTHP a navrhnout novostavbu v souladu s nimi. Totéž platí při dodatečném povolení stavby postavené bez ohlášení nebo jiného opatření stavebního úřadu.

Při navrhování (dodatečném povolení) novostavby zahradního domku měli žalobci dostatečný prostor k tomu, aby stavbu navrhli v souladu s jednotlivými ustanoveními OTPP. Ostatně museli vzít v úvahu, že jestliže u novostavby (stavby provedené bez ohlášení nebo jiného opatření stavebního úřadu) nesplní čl. 8 odst. 5 OTPP, zda mají dostatečný prostor k tomu, aby stavbu navrhli tak, aby v tomto případě byla ve vzdálenosti 1,5 m od hranice pozemku rodinného domu, tak jak je požadováno příslušným článkem OTPP.

Žalobci v inkriminované věci postupovali v rozporu s vyhláškou OTPP a ve své žádosti o povolení výjimky z čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTPP nedostatečně zdůvodnili, z jakých územně technických a stavebně technických důvodů nelze dodržet daný požadavek OTPP a jak bude účelu sledovaného OTPP dosaženo i povolením výjimky.

Žalovaný správní orgán, jakož i stavební úřad, zjistili skutkový stav náležitě v rozsahu stanoveném v ustanovení § 3 správního řádu. Žalovaný správní orgán při rozhodování o žádosti o povolení výjimky z vyhlášky OTPP postupoval s respektováním rozsahu návrhu vymezeném žalobci, napadené správní rozhodnutí bylo vydáno v řízení, které proběhlo *lege artis*, správní orgán se standardně vyrovnal s uplatněným návrhem a skutečnostmi, které mu byly předloženy jako důkazy na podporu uplatněného návrhu; úvaha žalovaného je v souladu se správním spisem a v souladu se zásadami logického myšlení a není ani jinak vadná, na zjištěné okolnosti byla správně aplikována právní norma.

Pokud žalobci namítali „specifickou situaci v dané lokalitě“, musel soud konstatovat, že žalobci toto své tvrzení ohledně katastrálního území B. ve svém podání nijak nedoložili. V inkriminované věci jde o novou stavbu, a to stavbu „Stavba skladu zahradního náradí při RD na p. č. 1219/1 v katastrálním území B.“ podle žádosti žalobců podané u stavebního úřadu. Takováto novostavba musí respektovat požadavky stanovené v § 169 odst. 1 stavebního zákona, zvláště za předpokladu, že pozemek žalobců umožňuje podle zjištění stavebního úřadu takové řešení, které by bylo v souladu s požadavky vyhlášky OTPP.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a *contrario*, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. dubna 2016

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**